

34

ชื่อรอด..แต่ไม่รอด

วิชาธรรมกายเป็นวิชาของพระสัมมาสัมพุทธเจ้าที่หายสาบสูญไปหลังจากพุทธปรินิพพานประมาณ 500 ปี ซึ่งหลวงปู่ท่านได้ปฏิบัติธรรมอย่างเอาชีวิตเป็นเดิมพัน และค้นพบขึ้นมาใหม่ วิชานี้มีคุณวิเศษอันไม่มีประมาณ และได้สร้างความอัศจรรย์ให้กับวงการพระพุทธศาสนาเป็นอย่างมาก หากคนไม่ได้มาปฏิบัติ หรือไม่ได้เห็นอานุภาพกับตาตัวเองจริง ๆ ก็จะไม่เชื่อได้ยาก เช่น วิชาการระลึกชาติ การรู้วาระจิต การดับเดือนดับดาว การปิดลูกกระปอกในช่วงสงครามโลกครั้งที่ 2 การรักษาโรค ฯลฯ

ซึ่งความมหัศจรรย์อันไม่มีประมาณนี้ ทำให้คนที่ไม่ได้มาศึกษา มักจะกล่าวหาว่า หลวงปู่อดุลตรีมณูธรรม ทั้ง ๆ ที่ คำว่าธรรมกาย ก็มียืนยันไว้ในพระไตรปิฎกอย่างชัดเจนหลายแห่ง แต่หลวงปู่ท่านก็ไม่หวั่นไหว และยิ่งไปกว่านั้น.. ท่านยังทำการสอนและเผยแผ่วิชาธรรมกายจนกลายเป็นที่ยอมรับ และมีคนหันมานับถือศรัทธาท่านเป็นจำนวนมหาศาล

แต่ก็มีคนกลุ่มหนึ่ง ที่รู้สึกไม่พอใจหลวงปู่ ถึงขนาดพูดเหยียดหยามถึงขั้นรุนแรงว่า “ใครอยากเป็นอสุรกาย จงไปเรียนธรรมกายที่วัดปากน้ำ” ซึ่งข่าวนี้นี้ก็ได้ทราบถึงหลวงปู่ จึงทำให้ท่านได้พูดว่า

“คนเช่นเราไม่ใช่ไร้ปัญญา ชั่วก็รู้ ดีก็เห็น เราจะฆ่าตัวเราเองเพราะความปรารถนาทำไม ที่เขาพูดหาว่าเราอย่างนั้น บางคนคงจะไม่รู้จักคำว่า “ธรรมกาย” มีอยู่ที่ไหน หมายถึงใคร เขาอาศัยความไม่รู้มาว่าเราผู้ตั้งใจปฏิบัติดีปฏิบัติชอบ เมื่อผู้ไม่รู้มาติเตียนเรา ความไม่รู้ของเขาจะลบล้างสัจธรรมของพระพุทธศาสนาได้อย่างไร ถ้าจะกลบก็กลบได้เพียงชั่วคราว ไม่ช้าดวงแก้วของพระพุทธศาสนาก็จะเปล่งรัศมีให้ผู้มีปัญญาเห็นด้วยสายตาของตนเอง...”

ด้วยความที่มีคนไม่เข้าใจหลวงปู่หลายเรื่อง จึงทำให้เกิดเหตุการณ์อันไม่คาดคิดขึ้น คือ เกิดอาชญากรรมขึ้นในวัด ซึ่งวันนั้นพระกมล ศิษย์ที่ถูกใจของหลวงปู่ในด้านเทศนาใช้ปฏิภาณ และด้านปฏิบัติขั้นดี เทศนาหัวข้อธรรมเกี่ยวกับพระกรรมฐาน ซึ่งหลวงปู่ก็ฟังอยู่ด้วย และเมื่อเทศน์เสร็จแล้ว ในเวลาประมาณ 20.00 น. เป็นเวลาที่ต่างคนก็ต่างแยกย้ายเตรียมกลับที่พักของตน

แต่ทันใดนั้นเอง!!! มีผู้ร้ายเข้ามาลอบสังหารหลวงปู่วัดปากน้ำที่หน้าศาลาการเปรียญ ขณะที่หลวงปู่กำลังออกมาจากศาลา

เพื่อกลับกฎ โดยผู้ร้ายได้ใช้ปืนยิงหลวงปู่ ทำให้กระสุนถูกจิ๋วรทาน ทะลุ 2 รู และผู้ร้ายก็เอาปืนยิงนายพร้อม ซึ่งเป็นอุปฐากผู้ติดตาม ทำให้กระสุนถูกปากนายพร้อมทะลุแก้ม เป็นแผลสาหัส แต่ไม่ถึงแก่กรรม

ครั้นภายหลังก็จับผู้ยิงได้ **ชื่อนายรอด** แต่หลวงปู่ท่านก็เมตตา ไม่ถือโทษโกรธ ไม่เอาเรื่องเอาความอะไรเลย แต่เจ้าหน้าที่ดำเนินคดีตามกฎหมายไม่ยอม จึงกราบเรียนหลวงปู่ว่า ต้องเป็นไปตามกฎหมาย เพราะหากไม่ทำตามกฎหมาย อีกหน่อยกฎหมายจะไม่ศักดิ์สิทธิ์ จากนั้นนายรอดที่ลอบยิงหลวงปู่ก็ติดคุกอยู่นาน จนกระทั่งถึงกำหนดวันที่นายรอดจะต้องออกจากคุก ซึ่งหลวงปู่ท่านได้เห็นในที่ และทักขึ้นว่า **วันนี้นายรอดออกจากคุก แต่จะไม่รอด** ซึ่งก็จริง ๆ คือ เมื่อนายรอดออกจากคุกมาแล้ว ก็โดนคู่กริยิงตายทันที

นับจากนั้น... ชื่อเสียงของหลวงปู่ก็โด่งดังขึ้นไปอีก จนมีศิษยานุศิษย์หันมาให้ความเคารพนับถือท่านอย่างล้นหลาม แต่คนไม่ชอบท่านก็ยังมียู่ **จึงทำให้มีคนลอบวางยาพิษหลวงปู่โดยแอบใส่ในภัตตาหารของท่าน** แต่หลวงปู่ท่านก็เห็นในญาณ ท่านจึงรู้ล่วงหน้าก่อนทุกครั้ง และถ้ารับอาหารไหนมียาพิษ หลวงปู่ท่านจะเอาช้อนเงินจุ่มลงไปเพื่อพิสูจน์ให้ดู แล้วช้อนเงินก็จะเปลี่ยนเป็นสีดำทันที ตรงนี้ปู่ผง (น้องชายที่เป็นอุปฐากของหลวงปู่)

เคยเล่าให้น้าอ๋องฟังว่า มีครั้งหนึ่งหลวงปู่ท่านไม่ยอมบอก อยู่ ๆ ก็บอกแคว່ว่า..ให้เอาอาหารในสำรับไปทิ้ง ทำให้อุปัฏฐากนึกเสียตาย ไม่ยอมทิ้ง เลยเอาไปวางไว้ก่อน แต่พอดีมีหมาแมวมากิน ทำให้หมาแมวตายทันที หลวงปู่จึงตำหนิ... พร้อมทั้งพูดว่า..ก็ในสำรับมันมี ยาพิษ !!

สิ่งที่น่าทึ่งมากก็คือ ผู้ที่แอบลอบวางยาพิษเพื่อทำร้าย หลวงปู่ไม่เคยทำสำเร็จเลยแม้แต่ครั้งเดียว อีกทั้งยังไม่มีใครทำอะไร ท่านได้เลย ด้วยเหตุนี้ จึงทำให้หลวงปู่มีชื่อเสียงขจรขยายเลื่องลือ ขึ้นไปอีก คือ ดังอย่างไม่ต้องไหมโรง ทำให้ท่านมีลูกศิษย์ลูกหาเพิ่ม มากขึ้นเป็นทวีคูณ **จนมีแต่คนบอกว่า หลวงปู่ท่านศักดิ์สิทธิ์จริง** แต่หลวงปู่กลับบอกว่า **“ธรรมกายต่างหากละ..ที่ศักดิ์สิทธิ์”** ซึ่งถ้าพูดถึงความศักดิ์สิทธิ์ของวิชาธรรมกายแล้ว มีเรื่องหนึ่งที่ปู่เล่าให้น้าอ๋องฟัง ในช่วงหลวงปู่ทำวิชาในช่วงสงครามโลกครั้งที่ 2 ว่า...

อยู่ ๆ ก็มีลูกระเบิดตกลงกลางวงฉัน ทำให้ทุกคนตระหนก ตกใจกันมาก แต่หลวงปู่ท่านก็นิ่ง ๆ แล้วบอกว่า “ไหนให้ลองเอาระเบิดลูกนี้ไปพิสูจน์ดูสิว่า มันด้านรีเปล่า..?” ซึ่งปรากฏว่ามันไม่ด้าน...!! จึงเป็นเหตุทำให้เกิดความฮือฮาและแปลกใจกันอย่างสุดฤทธิ์สุดเดชว่า แล้วทำไมมันถึงไม่ระเบิด!!! ซึ่งปู่ก็พูดว่า.. “ก๊นุญ และอานุภาพวิชาธรรมกายละซี..” จะเป็นอย่างอื่นไม่ได้ และหลังจากนั้นวิชาธรรมกายก็ได้เผยแผ่อย่างกว้างไกลขึ้นไปอีก จนมี

ผู้หันมาสนใจนั่งสมาธิปฏิบัติธรรมกันมาก และเข้าถึงพระธรรมกายจนเกิดพยานทางศาสนาขึ้นอย่างมากมาย และกลายเป็นที่ยอมรับมาอย่างยาวนานนับตั้งแต่บัดนั้น...

ถ้าสังเกตให้ดีจะพบว่า หากวิชาธรรมกายของหลวงปู่เป็นของเทียม คือ มิใช่ของแท้ หรือไม่ประกอบด้วยเหตุและผล หรือไม่เกิดประโยชน์แก่ผู้ปฏิบัติแล้ว ถึงแม้จะโด่งดังได้..ก็จะโด่งดังเพียงชั่วระยะเวลาหนึ่งเท่านั้น แล้วก็จะดับไปในที่สุด

แต่ตรงกันข้ามวิชานี้กลับสืบทอดกันมาเป็นมรดกอย่างช้านาน อีกทั้งยังรุ่งเรืองขึ้นตามลำดับ ทำให้มีผู้สนใจและปฏิบัติธรรมตามอย่างท่านมายาวนานกว่า 95 ปีแล้ว (เริ่มนับตั้งแต่ พ.ศ. 2460 ซึ่งเป็นปีที่หลวงปู่บรรลुธรรม ค้นพบวิชาธรรมกาย)

